

[Ib Thyregod.]

om fuldstændig upartiskhed hos den pågældende dommer. Altså også i disse tilfælde skal nævningerne være forhindret i at deltage, og vi kan for vort vedkommende også tiltræde denne ændring af retsplejeloven.

Men jeg kunne i denne forbindelse have lyst til at nævne, at hvis vi ser på den beskudne udvidelse af habilitetsreglerne, som herigennem finder sted, så kunne man samtidig rejse det spørgsmål, om man ikke i det hele taget burde gå ind på en noget videre adgang til at indføre habilitetsregler. Det er et spørgsmål, som vi for tiden overvejer, men jeg vil gerne have lov til at nævne, at der f. eks. for embedsmænd inden for administrationen — det gælder såvel den statslige som den kommunale administration — ikke findes nogen habilitetsregler svarende til dem, som gælder for dommere, nævninger og domsmænd. End ikke familieskab forhindrer i og for sig, at en embedsmand kan træffe afgørelse i en sag, heller ikke de andre omstændigheder, som er nævnt i retsplejeloven, og man kunne jo rejse det spørgsmål, om det ikke var naturligt, at man i hvert tilfælde i et vist omfang også indførte habilitetsregler for administrationen med henblik på dens behandling af sagerne. Navnlig har det vel betydning, så længe vi endnu ikke har den offentlighed i administrationen, som formentlig og forhåbentlig vil komme i den nærmeste fremtid. Det er imidlertid et spørgsmål, der naturligvis ikke henhører under retsplejeloven, og det er kun i anledning af dette habilitetsspørgsmål, at jeg har fundet anledning til at rejse det.

Det er klart, at der i lovforslag af denne art er en række enkeltheder, der er egnet til udvalgsbehandling. Mit parti kan i det hele anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Thestrup: Fra mit partis side kan jeg tilsige en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Der er to hovedspørgsmål, som lovforslaget beskæftiger sig med: udtagelsen af personer til grundlisterne og udtagelsen af nævninger for det enkelte ting. Endvidere er der så nogle mere specielle bestemmelser, hvoraf jeg vil fremhæve nye regler

vedrørende stævningmænds vederlag og en bestemmelse om, at sager om dokumentfalsk ikke længere skal være nævningsager.

Reglerne om udtagelsen til grundlisterne, der findes i §§ 68-71 i retsplejeloven, er efter min skøn blevet forbedret og forenklet ved det forslag, der foreligger her. Det er en forbedring, at man regner funktionstiden fra en 1. januar i stedet for fra en 1. juni, og det er en forbedring, der er sket, for så vidt angår opregningen af dem, der er udelukket fra at blive optaget på listen, og også for så vidt angår dem, der kan begære sig fritaget for at blive optaget på listen. Det er jo ikke alle de fritagelser, der står i den nuværende § 71, der er lige praktiske. Man kunne fristes til at spørge, om der nogen sinde har været en eksamineret kedelpasser ved de det offentlige tilsyn underkastede dampkedler, der virkelig har begæret sig fritaget for at blive nævning.

Reglerne om selve udtagelsen af grundlisten er blevet forenklet, ganske vist på den måde, at det foreslås overladt til justitsministeren nærmere at bestemme det. I almindelighed er mit parti ikke stemt for at flytte regler fra loven over i ministerielle cirkulærer; men her er måske netop et af de steder, hvor det er praktisk at gøre det. Jeg siger: måske, og det betyder, at det er en af de ting, jeg mener vi bør overveje i udvalget.

Den højtærede justitsminister deltog jo sammen med det ærede medlem frk. Helga Pedersen og professor von Eybén i en diskussion i fjernsynet, hvor jeg også var med, om nævningsager, og her var vi alle enige om det heldige i, at nævninger og domsmænd ikke kom til at fungere i alt for lang tid, men at de kom, om jeg så må sige, som nye folk og så med friske øjne på sagerne. Jeg vil derfor henstille til ministeren at give sådanne forskrifter for udtagelsen, at der virkelig finder en udskiftning sted af personer på grundlisten, således at ikke de samme personer bliver ved at stå på grundlisten fra periode til periode.

Jeg vil gerne sige en ting til om udtagelsen af personerne til grundlisten. Jeg tror, at man skal gøre grundlisteudvalget lidt større end 3 personer. Det kan sagtens gå på landet og i de små byer, hvor alle kender hinanden; men i de større byer, hvor man ikke kender hinanden, kan der,